

Odgajanje budućnosti projekt je koji okuplja umjetnice i teoretičarke oko zajedničke želje promišljanja suvremene uloge žene i majke. Tema koja često kreće iz vrlo osobnih, trenutanih, životnih preokupacija zapravo je sveobuhvatan "problem" koji utječe na izgradnju čitavog društva i kreira budućnost. Istraživanjem svojih pozicija autorice različitim metodama preispituju kompleksne odnose osobnoga i društvenoga, racionalnoga i emotivnoga, svjesnoga i nesvjesnoga, mogućega i nemogućega. Krajnjim pojednostavljenjem dihotomija se može iščitati i u trenutačno široko vladajućim društvenim pozicijama koje propagiraju desne, ekstremne pa i patrijarhalne postavke i upravo suprotnoj poziciji velikoga dijela feminističkih praksi. Subjektivna pozicija naglašena je u svim radovima ove izložbe, ali su načini na koje se prema subjektivnom odnose te teme koje obuhvaćaju izuzetno različite i široke. I iako polaze od osobnoga, njihovo kretanje prema općem i društveno relevantnom, ponekad je intuitivna reakcija na poziciju u kojoj se trenutačno nalaze, ali vrlo često je i rezultat istraživanja kojima se pokušava razjasniti (novonastale) pozicije u kojima su se umjetnice/žene/majke (pro)našle. Raznolikost, kao i ozbiljnost pristupa temi majčinstva u umjetničkim radovima odlično ocrtavaju i trenutačnu poziciju teoretskoga pristupa istoj temi te se hrabrije nego ikada bore sa (još uvijek) zastarjelim koncepcijama prisutnima u svakodnevnom okruženju.

Vlasta Žanić u video radu *Večernja molitva* bilježi intiman trenutak u kojemu sa svoje troje djece dan završava molitvom. Ušuškani u bjelinu, očišćeni su od svih vanjskih elemenata, predstavljaju koncept bez vremenskoga određenja, zaokružen zajedništvom i duhovnošću. No, bilježeći u jednom kadru trenutak završetka jednoga dana, trenutak pred počinak, autorica naglašavanjem duhovne dimenzije smiraja dana, daje naslutiti distinkciju dana i noći, stvarnosti i jave, živosti i mirnoće.

Nagoviještanje biblijskoga motiva nazivom *Sacra Conversazione* **Tanja Tintor Keller** zapravo se igra sa značenjima. Česti motiv renesansnih oltara koji prikazuje Djevicu Mariju i maloga Isusa unutar arhitektonskoga ili pejzažnoga okvira, Tanja zamjenjuje crtežom svoje obitelji. Apstrahirana bijela pozadina u zlatnome ovalu u kojemu autorica s djetetom i mužem djeluje povezano, iako su uhvaćeni u trenutku bez razgovora. Jednostavnim motivom prikaza suvremene obitelji, koji je u svakom smislu u kontrastu s klasičnim prikazom iz naziva, dodatno naglašava ironijski moment.

Strah od gubitka **Jelena Kovačević** pokušava pobijediti *Bdijenjem*. Fotografije najbližih članova obitelji, dok spavaju, sprema u kutije i tako ih čuva na sigurnom. Procesom u kojemu bilježi trenutak u kojemu oni mirno spavaju, a ona brine i bdije nad njima, nakon čega ih skriva, a potom izlaže u ruke nepoznatim posjetiteljima izložbe koji mogu otvarati kutije, višestruko razlaže svoje strahove.

Maria Adela Diaz, Detachment, 2007, photo: Miguel Morales

Bringing up the future is a project that gathers women artists and theorists around the common desire to reflect on the contemporary role of women and mothers. A topic that often starts from very personal, immediate, life preoccupations, becomes a universal "problem" that affects the construction of entire society and creates the future. Examining their positions through different methods the authors question the complex relations between personal and public, rational and emotional, conscious and unconscious, possible and impossible. Through utter simplification, the dichotomy can also be read out of the current, widely dominant, social positions that propagate right-wing, extreme and patriarchal ideas in opposition with great deal of feminist practices. The subjective position is emphasized through most of the works of the exhibition, but the way these topics and the subjective relate to each other offer diverse and wide outcomes. Although their starting point is the *personal*, their moving towards the *general* and *socially relevant* is sometimes an intuitive reaction to their current position, but also, very often it is a result of the researches that tend to clarify the (newly) positions in which artists/women/mothers found themselves in. Diversity, as well as severity in approaching the subject of motherhood in art works, show perfectly the current position of theoretical approach to the same topic, fighting more courageous than ever, with outdated conceptions present in our everyday surroundings.

In her video work *Večernja molitva* (*Evening prayer*), **Vlasta Žanić** records an intimate moment of ending the day praying with her three children. Tucked into blankets, cleaned up from all external elements, they represent a concept without determination, encircled with communion and spirituality. However, recording the moment of ending the day in one take, that moment before falling asleep, the author emphasizes the spiritual dimension of the day's ending and brings out the distinction of the day and night, reality and dreams, liveliness and peacefulness.

Announcing the motif from the bible naming the work *Sacra Conversazione*, **Tanja Tintor Keller** is playing with meaning. Tanja replaces a common motif of Renaissance altars that shows the Virgin Mary and baby Jesus within architectural and landscape frameworks, with a drawing of her family. Abstracted white background in golden ellipse in which the author seems connected with her child and husband, although they are caught up in the moment of a conversation. With a simple motif that represents a contemporary family, which is in every sense contrasting the classical representation from the name of the art work, she emphasizes the moment of irony.

Jelena Kovačević tries to overcome the fear of loss with her work *Bdijenje* (*Vigil*). She puts in boxes the photographs of her closest family members sleeping, and that way keeps them safe. During the process of recording a moment in which they are peacefully asleep, while she takes care and watches over them,

Dokumentiranjem, uglavnom kroz crtež i tekst, **Ines Matijević Cakić** nastavlja poetsku liniju koju sedamdesetih afirmira Mary Kelly. Dva rada na ovoj izložbi *Mama ide u Zagreb* — *Arhiv susreta te Portret s kosom*, 2017. prikazuju preokupacije majke i umjetnice te neodvojivost tih uloga. Crtežom arhivirani pokloni koje majka dobiva u trenucima kada se vraća iz uloge bivanja umjetnice uz bilježenje momenta darivanja i trenutka bliskosti, skrivaju i osjećaj krivnje koji autorica pokušava umanjiti donošenjem poklona djeci. U *Portretu s kosom* Ines kroz čin šišanja duge kose svoje kćeri, preispituje odnose spram kulturoloških stereotipa i svoju (pa i kćerkinu) borbu s istima. Izravnost prisutna u njenim radovima postavlja i gledateljicu/gledatelja u poziciju u kojoj se mora suočiti s vlastitim sukobima.

Maria Adela Diaz u oba videa (*La Carga* i *Detachment*) jednostavnim činom govori o gotovo univerzalnim odnosima koji majke imaju s kćerima. Noseći svoju ne tako malu kćer po teškom terenu tri sata, eksplicitno pokazuje snagu majke da učini sve za svoje dijete. No, drugim radom progovara i o dualnoj prirodi odnosa majke i kćeri: krhkoj, ali i neraskidivoj vezi.

Lena Šimić kroz svoj umjetnički, ali i profesionalni rad u potpunosti dokida granice između života i umjetnosti, pokrećući s obitelji u svome domu *Institut za umjetnost i praksu neposluha kod kuće* (*Institute for the Art and Practice of Dissent at Home*). Oba video rada (*Full Term* i *42 Among the Gormleys*) koja se mogu vidjeti na izložbi pokazuju svu slojevitost njene umjetničke prakse u kojoj koristi kazališne izvedbene elemente, performans, video, pisanje, skulpturu, a u svoj rad kao suradnike uključuje prijatelje i obitelj koji postaju dio rada bez jasnih razdjelnih crta koje odvajaju svakodnevnan život i stvaranje.

Neli Ružić prikazuje snimku performansa *Sunčanje bojama* (*za Luku*) iz 1997. godine koji je izvela u šestom mjesecu trudnoće prvi put koristeći intenzivne boje kojima se izlaže ležeći u niši bivše kapelice na Peristilu. Kontemplativni moment u kojem se osvješćuje trenutak jedinstva i skoroga odvajanja, ali i povezuje s umjetničkim procesom. Uključivanje rada majke koja je sašila haljinu za ovaj performans, povezuje i rad *Reproduktivni sistem*. Umjetnica koristi fotografiju koja prikazuje majku kako dovršava šivanje haljine umjetnice za prvi dan škole. Intervenirajući crtežom svoga reproduktivnog organa koncem, umjetnica propituje (generacijske) rodne uloge, seksualnost i društvene norme.

Niz od 42 fotografije bilježenja procesa vlastite umjetne oplodnje, **Elina Brotherus** započela je još 2008. godine. Uz dokumente kalendara planiranja koji svjedoče dugotrajnoj procesa, gledatelja/icu suočava s vlastitim fizičkim i emotivnim trenucima suptilnim ponavljanjem kadrova autoportreta u trenutku najvećih razočaranja, u kombinaciji s

Lena Šimić, 42 Among the Gormleys, 2016, photo: Mark Loudon

and hands them over to unknown visitors of the exhibition who are allowed to open the boxes, she analyses her fears in multiple ways.

Documenting, mostly through sketch and text, **Ines Matijević Cakić** follows up the poetic line affirmed by Mary Kelly in the 70s. Two of her works in this exhibition, *Mama ide u Zagreb* — *Arhiv susreta* (*Mother goes to Zagreb* — *Archive of encounters*) and *Portret s kosom*, (*Portrait with hair*) show the preoccupations of an artist and a mother, as well as the inseparability of the two roles. The presents archived through sketching that she gets in the moments when she retires from her role of an artist, recording the moments of giving and closeness, also hide the feeling of guilt she tries to reduce by bringing presents to her children. In *Portret s kosom* (*Portrait with hair*), through the act of giving her long-haired daughter a haircut, she questions the relations towards cultural stereotypes and her (her daughter's also) fight with it. The directness present in her works puts the spectators in a position of confronting her/his own conflicts.

In both of her videos (*La Carga* and *Detachment*), **Maria Adela Diaz** through a simple act speaks out about almost universal relations between mothers and daughters. Carrying her not-so-little daughter through a rough terrain for three hours, she points out explicitly the strength of a mother to do everything for her child. However, in her second work, she speaks out about the dual nature of the mother-daughter relationship: a fragile, but unbreakable bond.

Through her artistic, but also professional work, **Lena Šimić** completely abolishes the boundaries between life and art, starting an *Institute for the Art and Practice of Dissent at Home* with her family, at her home. Both of her exhibited videos shows the layers of her art practice in which she uses theatre performative elements, performance, video, writing, sculpture, and through her work she includes her friends and family as her associates, making them a part of the art work, without clear dividing boundaries that separate the everyday life and creation.

Neli Ružić presents the recording of a performance *Sunčanje bojama* (*Sunbathing with colors* (*for Luka*)) from 1997; that she performed in her 6th month of pregnancy for the first time, exposing herself to intensive colors, lying in a niche in a former chapel at the Peristyle. A contemplative moment in which the state of unity and upcoming separation are brought to consciousness, but also into relation with the art process. Including the work of a mother who sewed a dress for this performance, relates to the work *Reproduktivni sistem* (*Reproductive system*). The artist uses a photograph that shows mother sewing the dress for the artist's first day of school. Intervening with a sketch of her reproductive organ using a thread, the artist questions (generational) gender roles, sexuality and social norms.

GRUPNA IZLOŽBA

Odgajanje budućnosti

GALERIJA SC | 22. 2. – 4. 3. 2017.

IZDAVAČ / PUBLISHER	Studentski centar, Zagreb; Kultura promjene
ZA IZDAVAČA / FOR THE PUBLISHER	Mirko Bošnjak
AUTORICE PROJEKTA / PROJECT AUTHORS	Ines Matijević Cakić i Marta Kiš
TEKST / TEXT	Marta Kiš
STRUČNA SURADNICA / EXHIBITION ASSISTANT	Ksenija Baronica
PREVODITELJICE / TRANSLATORS	Marija Andrijašević i Nina Bajić
LEKTORICA / PROOF-READER	Marija Andrijašević
OBLIKOVANJE / DESIGN	Dorja Horvatić
TISAK / PRINT	Printera
NAKLADA / EDITION	400

Izložba je realizirana uz financijsku potporu Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba i Ministarstva kulture RH

GALERIJA SC

Savska 25, 10 000 ZAGREB,
TEL > 385 1 4593 602
radnim danom > 12,00 do 20,00 h
subotom > 10,00 do 13,00 h

galerija@sczg.hr
http://www.sczg.hr/galerija/

uhvaćenim trenucima i motivima svakodnevice koji prate proces. Hrabrim ogoljavanjem Elina progovara o temi koja je često zaobidena iz osobnih emotivnih razloga, ali i društvenih normi koje se s takvim momentima ne mogu i ne žele suočiti.

Ana Kuzmanić kroz predavanje i izložbu predstavlja projekt *Ti si malen, ja sam velik!* u kojemu se od 2015. kroz interaktivne radionice s djecom bavi ideološkom konstrukcijom djetinjstva kasnoga jugoslavenskog socijalizma u kontrastu s društvom kapitalističkoga konzumerizma. Krenuvši od kritičkog propitivanja slikovnica, djeca su potaknuta na promišljanje četiriju cjelina: odrasli, životna sredina, rat i sukob te osobne želje. Kao završni rad nastaje umjetnička knjiga.

Uz umjetničke radove dio projekta su i predavanja Ankice Čakardić, Ane Kuzmanić, Ines Matijević Cakić, Aleksandre Mindoljević Drakulić, Irene Bekić i Marijane Stanić, Lene Šimić te radionica Zajedničkoga pisanja po noći.

Marta Kiš

Through a lecture and the exhibition, **Ana Kuzmanić** presents a project *Ti si malen, ja sam velik!* (*You are little, I am big!*). The project is based on interactive workshops with children that she has been leading from 2015, in which she deals with ideological construction of childhood of the late Yugoslav socialism, contrasting the society of capitalistic consumerism. Starting from critical questioning of the picture books, the children are stimulated to think about four units: adults, environment, war and conflict, and personal wishes. As a final product, an art book is produced.

Along with the artwork, lectures by Ankica Čakardić, Ana Kuzmanić, Ines Matijević Cakić, Aleksandra Mindoljević Drakulić, Irena Bekić and Marijana Stanić, Lena Šimić are part of the project, as well as the workshop of Creative writing at night.

Marta Kiš

Ines Matijević Cakić, Mama ide u Zagreb — arhiv susreta, 2010. – 2014.

BIOGRAFIJE

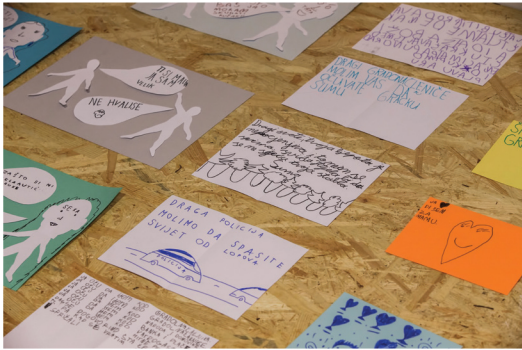

Elina Brotherus, Annonciation 8, Avallon 12.4.2011.

Elina Brotherus živi i radi u Helsinkiju (fi) i Avallonu (fr). Završila je MA studij fotografije na Sveučilištu za umjetnost i dizajn 2000. u Helsinkiju, te msc studij iz kemije 1997. na Sveučilištu u Helsinkiju.

Nedavne samostalne izložbe uključuju: Le Pavillon Populaire, Montpellier; Fotohof, Salzburg (2016.); gb agency, Pariz; Martin Asbaek Gallery, Copenhagen (2015.); The Wapping Project Bankside, London (2014.); a grupne izložbe uključuju: Neue Berliner Kunstverein, Berlin; Serlachius Museum, Mänttä, Finland; Finnish National Gallery Ateneum, Helsinki (2015.); Belfast Exposed; Fotografie Forum Frankfurt; Museum of Contemporary Photography, Chicago; Tri Postale, Lille (2014.); The Photographers' Gallery, London; Kiasma Museum of Contemporary Art, Helsinki (2013.); Louisiana Museum of Modern Art, Denmark; Bozar Palais des Beaux-Arts, Brussels (2012.).

Njeni se radovi nalaze u brojnim javnim zbirkama te su istaknuti u mnogim umjetničkim i knjigama o fotografiji, kao i kritikama. Izdala je sedam monografija.

Ana Kuzmanić, Ti si malen, ja sam velik!, 2015./2017.

Ana Kuzmanić diplomirala je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Godine 2009. magistrirala je na The University of Edinburgh, Edinburgh College of Art te stekla zvanje Master of Fine Arts with Distinction. Od iste je godine zaposlena na Fakultetu građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu.

Od 2006. sudjeluje na deset samostalnih i više od trideset skupnih izložbi u Hrvatskoj, Velikoj Britaniji, Italiji, Egiptu, Nizozemskoj, SAD-u, Litvi i Sloveniji. Članica je HULU-a i HDLU-a. Suosnivačica je i članica međunarodnoga kolektiva Eastern Surf čija je polazišna točka rad u virtualnom okruženju te mimikrija digitalnog svijeta unutar fizičke stvarnosti. Bavi se istraživanjem i stvaranjem koji propituju tradicionalne uloge autora/ica i gledatelja/ica dajući posjetitelju/ici aktivnu ulogu u umjetničkom djelu. Njezina umjetnička praksa, utemeljena na transdisciplinarnom konceptualnom okviru, ostvaruje se kroz istraživanje i izražavanje u različitim medijima smještenima na razmеди realnosti i virtualnosti.

Ines Matijević Cakić, Portret s kosom, 2017.

BIOGRAPHIES

Ines Matijević Cakić (r. 1982.) diplomirala je na grafičkom odsjeku u klasi red. prof. Ante Kuduza 2005. Doktorsku temu Matriksijsalne priče — vizualni izraz suvremenog doživljava majčinstva obranila je pod mentorstvom red. prof. Ante Rašića i izv. prof. Lene Šimić, 2016. na Akademiji likovnih umjetnosti, smjer slikarstvo.

Kroz svoju umjetničku praksu Ines Matijević Cakić istražuje pitanja identiteta, subjektiviteta i kulturološkoga nasljeđa. U posljednjih nekoliko radova istražuje subjektivnost majčinstva i intersubjektivnost. Figurativni sadržaji njezinih radova, najčešće u formi crteža i grafika, refleksija su i interpretacija osobnoga iskustva u susretu s drugim, psihoanalizom i feminističkom filozofijom.

Od 2011. zaposlena je na Umjetničkoj Akademiji u Osijeku u zvanju docentice gdje predaje kolegije Grafika i Crtanje. Od 2016. godine kao vanjska suradnica predaje na Građevinskom fakultetu u Osijeku.

Izlagala je na jedanaest samostalnih i stotinjak skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Radovi joj se nalaze u fundusima i zbirkama, a 2007. je bila finalistica nagrade Radoslav Putar u Zagrebu.

Neli Ružić, Reproductivni sistem, 2001./2007.

Neli Ružić (r. 1966., Split) diplomirala je slikarstvo na Fakultetu primjenjenih umetnosti u Beogradu 1990. te je završila postdiplomski studij na Facultad de Artes, UAEM, Meksiko 2013. Od 2003. živi i predaje u Meksiku, a od 2013. predaje u Školi likovnih umjetnosti Split gdje vodi Galeriju Škola.

U umjetničkom radu istražuje preklapanja osobnog i kolektivnog sjećanja i zaborava u odnosu na migracijske i tranzicijske identitete. Imala je niz samostalnih izložbi i sudjelovala je na brojnim izložbama, projektima i festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu. Nedavna samostalna izložba Sjene budućnosti predstavljena je krajem 2016. u Galeriji umjetnina u Splitu i mmsu u Rijeci.

Dobitnica je brojnih nagrada, a njeni radovi su dio kolekcija msu Zagreb, Galerije Marino Cetina, Umag; Canal Mediateca Caixa Forum, Barcelona te su prikazivani u okviru tv serije Lucida u Argentini. Članica je HULU-a, Split.

Jelena Kovačević, Alma parens, 2012.

Jelena Kovačević (1982., Osijek) diplomira je 2005. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Ante Kuduza. Magistrira grafiku 2009. na Ljubljanskoj Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje u klasi prof. Lojze Logara.

Trenutačno pohađa poslijediplomski studij slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti i poslijediplomski specijalistički studij kreativne terapije na Umjetničkoj akademiji i Medicinskom fakultetu u Osijeku. Izlagala je na deset samostalnih i više skupnih izložbi. Područje interesa su joj metodika likovne kulture i ples.

Ines Matijević Cakić (1982) graduated Graphic in the class of professor Ante Kuduza, in 2005. She defended her dissertation on topic of MATRIXIAL NARRATIVES Visual Expression through the Subjective Experience of Mothering under mentorship of professor Ante Rašić and Lena Šimić, in 2016.

Through her art practice, Ines Matijević Cakić explores questions of identity, subjectivity and cultural heritage. In the last couple of works she examines the subjectivity of motherhood and intersubjectivity. Figurative contents of her works are, most often in the form of drawings and graphs, reflections and interpretation of a personal experience in an encounter with the other, psychoanalysis and feminist philosophy.

From 2011 she has been working at the Academy of Arts, University of Osijek, where she teaches Graphic art and Drawing. She has been working at the Faculty of Civil Engineering, University of Osijek since 2016 as an associate professor. She had eleven solo exhibitions, and about a hundred group exhibitions in Croatia and abroad.

Her works can be found in diverse collections, and in 2007 she was a finalist for the award Radoslav Putar in Zagreb.

Maria Adela Diaz, La Carga, 2005, photo: Miguel Morales

Maria Adela Diaz (1973.) međunarodna je izvedbena umjetnica porijeklom iz Guatemale. Koristi svoje tijelo i razne medije kako bi istražila kompleksnu esenciju i subliminalnost ženine prirode gotovo dva desetljeća. Diazin rad razotkriva patrijarhalne vrijednosti, političke varke i diskriminatorsku ideologiju koristeći video i instalaciju kako bi zavela i isprovocirala promatrača unutar neočekivanih, svakodnevnih konteksta.

Sudjelovala je na brojnim samostalnim i grupnim izložbama po čitavome svijetu (npr. Centre Pompidou, Pariz; Exteresa Arte Actual, Mexico City, Museo de Arte Contemporáneo, San Jose, Costa Rica). Njen je rad objavljen i u antologiji Imagining Ourselves: Global Voices from a New Generation of Women (izd. International Museum of Women, San Francisco). Trenutačno živi i radi kao umjetnička direktorica u Los Angelesu.

Lena Šimić, Full Term, 2014, photo: Gary Anderson

Dr. art. **Lena Šimić**, izv. prof. (1974., Dubrovnik), živi i radi u Liverpoolu (uk). Studirala je na Vysoká škola múzických umení (The Academy of Performing Arts) u Bratislavi, (sk) od 1994.–1999. i na London Academy of Performing Arts (uk) od 1997.–1998. Doktorirala je kazališne studije na Lancaster University, 2007. doktorskim radom (De)identifikacija ženskih arhetipa u umjetnosti performansa ((Dis) Identifying Female Archetypes in Live Art).

Lena Šimić majka je četvorice dječaka, umjetnica performans, pedagoginja i profesorica. Izvanredna je profesorica na Edge Hill University (uk). Suorganizatorica je Instituta za umjetnost i praksu neposluha kod kuće (Institute for the Art and Practice of Dissent at Home) umjetničke aktivističke inicijative koju u svomju domu u Liverpoolu vodi u suradnji sa svojom obitelji.

Njezina umjetnička praksa uključuje niz radova o majčinstvu te je izvodila performanse na brojnim festivalima. Objavila je pet umjetničkih knjiga, a svoju je umjetničku i istraživačku praksu predstavila u brojnim akademskim časopisima, poglavljima akademskih knjiga i na raznim sveučilištima.

Tanja Tintor Keller, Sacra Conversazione, 2010.

Maria Adela Diaz (1973) is a Guatemala native, international performance artist. She uses her body and various media to explore the complex essence and sublimity of a woman's nature for nearly two decades. Diaz's work raises objections to patriarchal values, political deception and discriminatory ideology, employing video and installation to seduce and provoke the observer within unexpected, everyday contexts.

The artist has been featured in numerous solo and group exhibitions in venues around the world, including the Centre Pompidou in Paris, Exteresa Arte Actual in Mexico City, and Museo de Arte Contemporáneo in San Jose, Costa Rica. Her work appears in the anthology “Imagining Ourselves: Global Voices from a New Generation of Women,” published by the International Museum of Women in San Francisco. Diaz currently resides in Los Angeles, where she works as an art director.

Tanja Tintor Keller (1975., Donji Miholjac) diplomirala je slikarstvo 2001. u klasi prof. Ante Rašića na nastavničkom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Članica je HDLU-a.

Trenutačno se bavi slikarstvom, grafikom i ilustriranjem dječjih knjiga. Izlagala na nizu skupnih i samostalnih izložbi. Dobitnica Nagrade ALU u Zagrebu 2001.

Vlasta Žanić, Večernja molitva, 2002.

Vlasta Žanić diplomirala je kiparstvo 1990. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Kontinuirano izlaže već dugi niz godina. Izražava se skulpturom, performansom, happeningom, videom, eksperimentalnim filmom, instalacijom i raznim drugim medijima, istražujući dodime točke i odnose među njima. Teme koje istražuje kreću se u rasponu od osobnih i intimnih do teoretskih i konceptualnih, propituje poziciju i odnose između autora, publike i eksponata, značenje pojedinca u društvu ali i šire društvene teme.

Do sada je izlagala na velikom broju samostalnih i skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu, sudjelovala na filmskim festivalima, likovnim kolonijama, festivalima performansa, likovnim i multimedijskim radionicama.

Višestruko je nagrađivana za svoj rad, a radovi joj se nalaze u javnim i privatnim zbirkama suvremene umjetnosti.

Od 2010. radi kao docentica na odjelu kiparstva na UMAS-u u Splitu.

Tanja Tintor Keller (1975, Donji Miholjac) graduated Painting in 2001, in the class of professor Ante Rašić, department of Art education at the Academy of Fine Arts in Zagreb. She is a member of HDLU (Croatian Association of Artists).

Currently, she is occupied with painting, graphics and illustrating children's books. Tanja has been featured in numerous solo and group exhibitions. She won the ALU Award in Zagreb, 2001.

Vlasta Žanić graduated Sculpture at the Academy of Fine Arts in Zagreb. She has been exhibiting continuously for many years. She expresses herself through sculpture, performance, happenings, video art, experimental film, installations and other media, exploring the tangible points and relations between them. Topics that occupy her range from personal and intimate to theoretical and conceptual, she questions the positions and relations between the author, the audience and the showpiece, the meaning of an individual in the society, and wider social issues.

From 2010 she has been working as an assistant professor at the Sculpture department at the Arts Academy University of Split.

RASPORED DOGAĐANJA

<p>Odgajanje budućnosti / Bringing up the future</p>
<p>AUTORICE</p> <p>Elina Brotherus (fi), Maria Adela Diaz (Guatemala / SAD), Jelena Kovačević (hr), Ana Kuzmanić (hr), Ines Matijević Cakić (hr), Neli Ružić (hr), Lena Šimić (uk), Tanja Tintor Keller (hr), Vlasta Žanić (hr)</p>
<p>PREDAVAČICE</p> <p>Ankica Čakardić, Ana Kuzmanić, Ines Matijević Cakić, Aleksandra Mindoljević Drakulić, Irena Bekić i Marijana Stanić, Lena Šimić</p>
<p>AUTORICE PROJEKTA</p> <p>Ines Matijević Cakić i Marta Kiš</p>
<p>Četvrtak, 23. 2. 2017., u 19:30 @ MM Centar</p> <ul style="list-style-type: none">
Kratke slike — IZ KRATKE BAZE 25 FPS-a: Anna, r. Massimo Sarchielli, Alberto Grifi Radionica <i>Zajedničko pisanje po noći</i>
<p>Petak, 24. 2. 2017., u 18 sati @ Galerija sc*</p> <ul style="list-style-type: none">
Ines Matijević Cakić: Majčinstvo unutar konceptualnih feminističkih praksi u drugoj polovici 20. st. Lena Šimić: <i>Manifesto for Maternal Performance (Art)</i>, 2016. Ankica Čakardić: Majčinstvo i reprodukcija kapitalizma Ana Kuzmanić: Subverzivna pedagogija u umjetničkoj praksi — projekt <i>Ti si malen, ja sam velik!</i>
<p>Subota, 25. 2. 2917., u 18 sati @ Galerija sc*</p> <ul style="list-style-type: none">
Lena Šimić i Marta Kiš: Prezentacija radionice Zajedničko pisanje po noći Irena Bekić, Marijana Stanić: Umjetničko-istraživački projekt <i>Majke i kćeri</i>, Galerija 90-60-90, Pogon Jedinstvo, Zagreb, 2011. Aleksandra Mindoljević Drakulić: Što je (ne)dovoljno dobro majčinstvo? Ines Matijević Cakić: Subjektivnost majčinstva u susretu s umjetničkom praksom — predstavljanje radova Ines Matijević Cakić
<p>* Za vrijeme predavanja bit će organizirano kreativno zabavljanje za djecu pa pozivamo i najmlađe da nam se pridruže!</p>